

Napad bandycki pod Krakowem.

(Do ilustracji tytułowej).

Bandytyzm, przeszczepiony do nas z Królestwa, nie gaśnie. Coraz nowe wypadki rozbójniczych napadów i rabunków wskazują, że straszna ta choroba społeczna grasuje dalej i że mimo surowych kar, jakie na winnych spadają, nie brak nigdy amatorów cudzej własności.

Śmierć znanego zakonnika: Śp. O. Floryan Marczewski.

Ze nie są to zdrowe stosunki, zbyteczne dodawać. Należy też wszelkimi siłami dążyć do wyplenienia bandytyzmu, a przede wszystkim do usunięcia przyczyn, które go wywołują.

Ostatni wypadek rozbójniczego napadu bandyckiego zaszedł przed paru zaledwie dniami w najbliższej okolicy Krakowa. Oto nocną porą przejeżdżali przez las pod Chelmkiem obok Chrzanowa dwaj handlarze żydowscy, bracia Majer i Mojżesz Zehngebotowie. Nagle wyskoczyła z gąszczy zgraja rabusiów uzbrojonych i rzuciła się na przejeżdżających kupców. Pod grozą śmierci wydarli im całą gotówkę, jaką kupcy mieli przy sobie, w kwocie około 100 koron, a nadto pobili ich, mszcząc się zapewne z tego powodu, że więcej pieniędzy znaleźć nie mogli.

Krzyk napadniętych zwabił na miejsce okolicznych włościan, którzy spłoszyli opryszków. Niestety ująć nie udało się na razie żadnego z nich. Dalsze poszukiwania prowadzi żandarmeria i może jej uda się wytropić winnych. Spotkałaby ich w takim razie surowa ale zasłużona kara.

Rycina nasza na stronie tytułowej przedstawia chwilę napadu.

Śmierć znanego zakonnika.

Pod Warszawą, na wzgórzu zwanem Bielaniem, podobnie jak pod Krakowem, wznosi się klasztor i kościół OO. Kamedułów, ufundowany w XVII. w. przez króla Władysława IV. Zakon ten podzielił los wszystkich innych zakonów w Królestwie polskim. Członków jego mianowicie skazano na wymarcie.

Ostatnim przeorem Kamedułów warszawskich był O. Floryan Marczewski, o którego śmierci doniosły w ubiegłym tygodniu dzienniki warszawskie. O. Marczewski, urodzony 1837 r. w Modlinie, pochodził z rodziny bardzo zamożnej, dzięki czemu otrzymał wysokie wykształcenie. Po ukończeniu studiów poświęcił się pracy na roli. Mieszkał w pobliżu Warszawy. Zaglądał też do niej często i znany był wówczas ogólnie w kołach złotej młodzieży warszawskiej.

Nagle znikł Marczewski ze wsi, w której mieszkał stale, nie było go też w Warszawie. Naprawdę szukali go przyjaciele. Ani oni, ani rodzina, nikt wogóle nie wiedział, gdzie młody, wesoły, towarzyski człowiek się podział.

Dopiero w kilka lat później odszukano go w klasztorze OO. Kamedułów na Bielanych pod Warszawą, już w habitie zakonnika. Młody kameduła zastąpił tam wnet jako doskonały kaznodzieja i został po pewnym czasie powołany na godność przeora. Za jego urzędowania nastąpiło skasowanie klasztoru na Bielanych.

Ostatnie lata spędził O. Marczewski jak na wygnaniu, w przytułku św. Stanisława. Po długo trwającej chorobie wreszcie zasnął snem wiecznym.

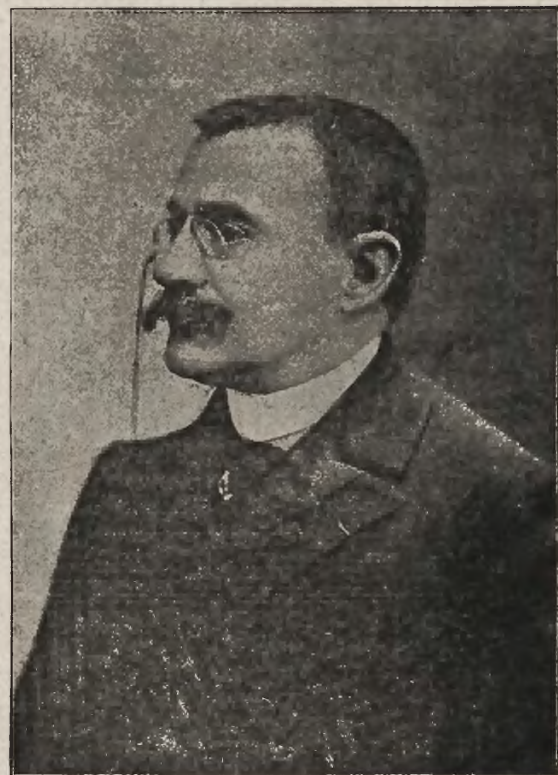
Pogrzeb ostatniego przeora kamedułów odbył się w ubiegły piątek, z kościoła św. Augustyna, gdzie spoczywały zwłoki zmarłego. W oddaniu ostatniej posługi zasłużonemu i znanemu zakonnikowi wzięło udział nie tylko bardzo liczne duchowieństwo, ale tysiące publiczności warszawskiej.

W numerze dzisiejszym zamieszczamy prócz portretu śp. O. Marczewskiego, także zdjęcie kościoła OO. Kamedułów na Bielanych pod Warszawą.

Nowy gabinet francuski.

Dość gładko przeszła kryzys gabinetowa we Francji. Clémenceau, prawdopodobnie znużony tak długim pozostawaniem u steru rządu, wcale chętnie ustąpił, bo rola opozycjonisty przypadła mu więcej do smaku, niż rola realnego polityka. Spadek po nim objął Arystyd Briand, ex-socyalista, który, o ile się zdaje, będzie w dalszym ciągu prowadził politykę swego poprzednika, zasadzając się na zręcznym lawirowaniu pomiędzy interesami licznych stronnictw parlamentarnych. Briand liczy lat 47, pochodzi z Nantes i jest z zawodu adwokatem. Od wczesnej młodości zajmował się dziennikarstwem, redagował *La Lanterne*, z Jaurésem pracował w *La Petite République*, a następnie założył z nim dzien-

nik *L'Humanité*. W roku 1906 był członkiem gabinetu Sarriena i wtedy został wykluczony z partii socjalistycznej. W gabinecie Clémenceau piastował tekę sprawiedliwości, obecnie zaś objął — oprócz prezydentury — tekę wyznań i spraw wewnętrznych.

Nowy gabinet we Francji: Delcassé, który przyczynił się najwięcej do upadku Clémenceau

Nowy gabinet nazwano żartobliwie „gabinetem dziennikarskim”, zasiada w nim bowiem czterech ministrów — oprócz premiera — którzy wyszli z szeregów dziennikarzy. Stefan Pichon, minister

Śmierć znanego zakonnika: Kościół i klasztor OO. Kamedułów na Bielanych pod Warszawą.